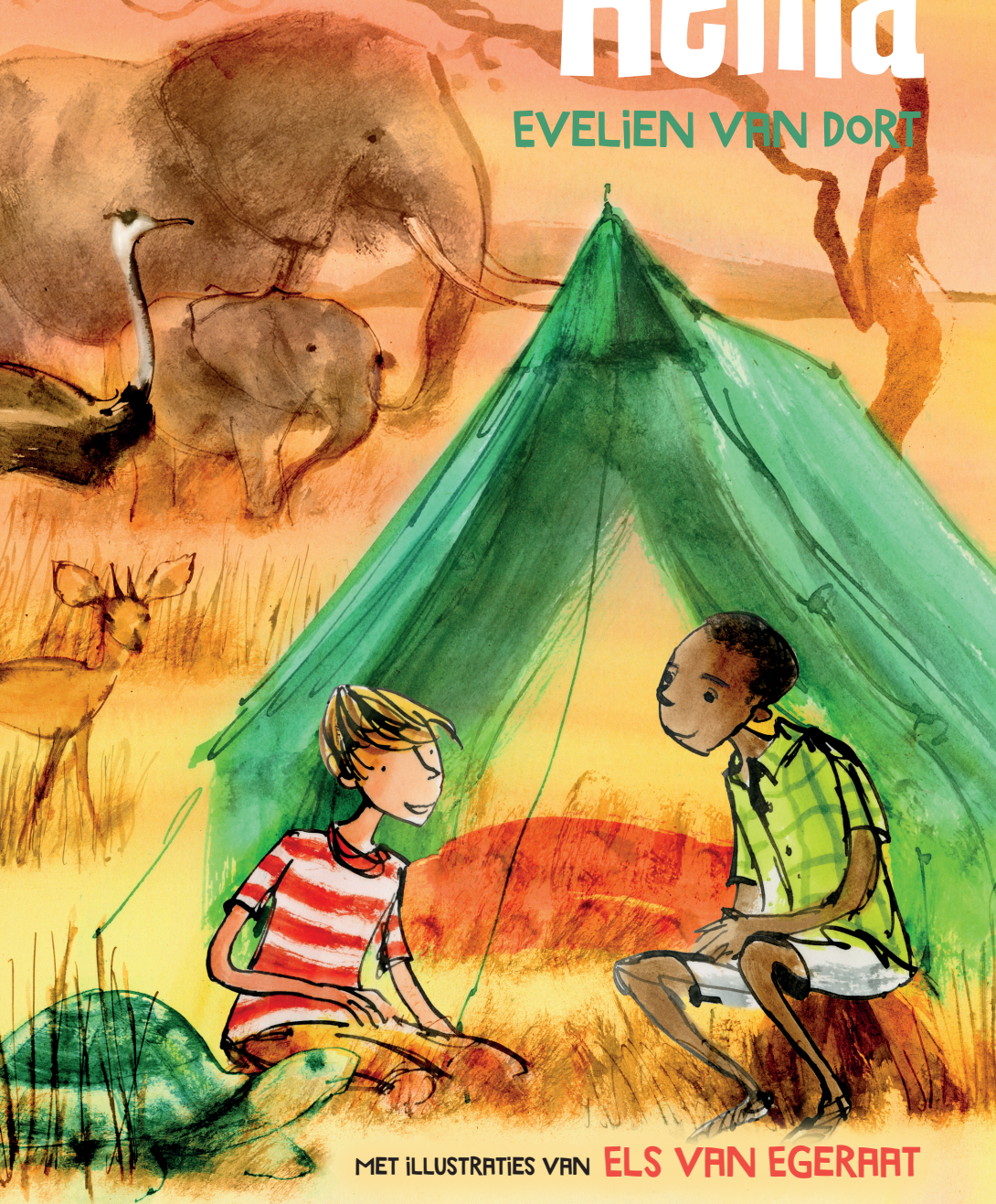

ROBINS REISAVONTUREN 2

Kamperen in Kenia

EVELIEN VAN DORT

MET ILLUSTRATIES VAN **ELS VAN EGERAAT**

ROBINS REISAVONTUREN 2

Kamperen in Kenia

Wil je meer weten over Evelien van Dort en de boeken die ze heeft geschreven, kijk dan op www.evelienvandort.nl.

© KokBoekencentrum Uitgevers – Utrecht, 2018
www.kokboekencentrum.nl

Alle personen en gebeurtenissen in dit verhaal zijn fictief.

Omslagontwerp Spaansenmedia
Illustraties binnenwerk en omslag Els van Egeraat
Layout/dtp Gerard de Groot
ISBN 978 90 266 2287 8
ISBN e-book 978 90 266 2288 5
NUR 282
Leeftijd 8+

Alle rechten voorbehouden.

ROBINS REISAVONTUREN 2

Kamperen in Kenia

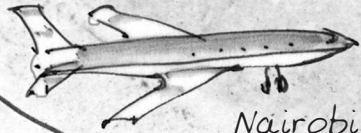
EVELIEN VAN DORT

MET ILLUSTRATIES VAN
ELS VAN EGERAAT

KokBoekencentrum Uitgevers • Utrecht

Oeganda

Victoriameer

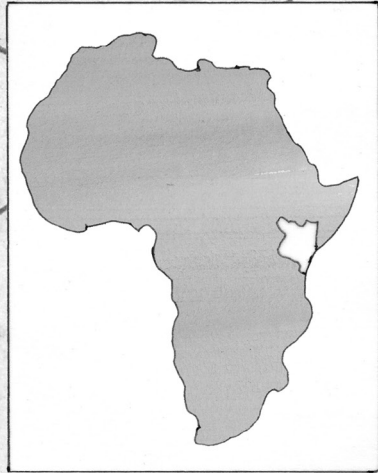
Nairobi
(vliegveld)

Tanzania

Ethiopië

Kenia

Somalië

Tsavo
Nationaal Park

Indische Oceaan

Huis van
Robin

Zeeschildpaddenopvang

Kreek

Mombassa
(vliegveld)

Maji usiyoyafikia, huyajuwi wingi wake.
(Afrikaans spreekwoord)

*Je kunt niet weten hoe diep het water is
als je er nog nooit bent geweest.*

Inhoudsopgave

1. Een plan	9
2. Op reis	14
3. Vita	18
4. Daniel	22
5. Veel zee	28
6. Geluid in de nacht	31
7. De zeeschildpaddenopvang	36
8. Nog een spannende nacht	40
9. Een apenbeet	46
10. Rode en blauwe dolfijn	49
11. Witbeer	53
12. De deal	57
13. Paulo gaat mee	61
14. Apen op de weg	64
15. Kamperen	68
16. Een drol voor de tent	72
17. Een krokodil en een babygiraffe	77
18. De witte leeuw	80
19. Hitte en warboel in mijn hoofd	84
20. Dolfijn	87
21. Driedubbel geluk	91
Albinisme in Kenia	96

1. Een plan

Mogen ouders hun kinderen zomaar op reis meenemen, net als een koffer die je achter je aantrekt? Nou, ik vind van niet. We waren net een paar maanden terug in ons huis in Nederland. Ik heb het hier super naar mijn zin op school en met mijn vrienden. Ik heet Robin, ik ben een jongen en ik zit in groep zes. Ik zit sinds kort op mountainbiketraining, net als Anne. En ik vind Anne echt heel leuk, ze is mijn (beste) vriendin.

Anne ging na training nog even mee naar huis. We voelden ons super. Anne en ik waren geselecteerd voor de mountainbikecompetitie. Na de zomervakantie begonnen de wedstrijden. We raceten naar binnen, zonder fiets hoor. Mama en papa zaten aan de keukentafel achter de laptop. In een flits zag ik 'House for rent' staan. Weet je wat dat betekent? Nou, ik wel. 'House' is huis en 'rent' is huren. We wonen in een gezellig rijtjeshuis, dus ik wist meteen dat papa en mama weer iets van plan waren. Vast geen vakantiehuysje huren, want in de zomervakantie gaan we altijd kamperen. Papa en mama zijn natuurfreaks.

Afgelopen jaar hebben we een half jaar op Aruba gewoond. Dat is een eiland zo groot als Texel. Ze spreken er Nederlands. Mama werkte daar op een school in de stad en ik ging naar een school dicht bij ons huis. Papa heeft op Aruba een boek geschreven. Een mooi fotoboek over bedreigde dieren. Papa en mama praten altijd over vervuiling, het klimaat en de natuur.

We waren net een paar maanden thuis en nu wilden ze dus weer vertrekken. Ik wist het zeker! Voor hoelang? Geen idee, ik wilde gewoon niet mee. Ik heb geen broers of zussen, dus ik ben nogal makkelijk om mee te nemen. Nou, ik ben dus geen rolkoffer. Ik was

vastbesloten om thuis te blijven, voor altijd.

House for rent, wat dachten ze wel! Weg betekent geen mountain-bikecompetitie, een andere school, mijn vrienden missen, weer opnieuw vrienden maken... Ik had dus echt geen zin om mee te gaan! 'En ik blijf hier!' riep ik kwaad en ik trok Anne mee. 'Jullie gaan zelf maar, zonder mij.' Ik knalde de deur dicht.

We zaten op het hekje van onze voortuin. Mijn hoofd leek wel een smoothie van gemalen gedachten. Ik wilde absoluut niet op reis, zeker niet weg van Anne. Ze sloeg haar arm om me heen. Ze zei van alles, dingen die niet tot mijn smoothiehoofd doordrongen. Opeens hoorde ik haar zeggen: 'Heb je die hond op de foto gezien?'

Ik keek opzij, recht in de ogen van Anne. Ze heeft lichtbruine flonkerogen.

'Welke hond?'

'Zal ik de hond op de huizenfoto aanwijzen?'

Ik schudde mijn hoofd. 'Ik ga daar niet heen,' zei ik. 'Nooit niet.'

'Het is een bruine hond, vast een lief beest.'

Anne weet dat ik heel graag een hond wil, vandaar dat ze het over die hond had. Ze wilde me opvrolijken. Dat vond ik superlief van haar. Anne kletste dus over die hond. Dat het vast een rashond was met kort haar. Ze dacht aan een pointer. Ik had nog nooit van dat ras gehoord. Ze vertelde ook dat er een bananenboom op de foto stond. Toevallig houd ik erg van bananen. Voor mijn fietstraining eet ik er wel twee.

‘Bananen groeien in Afrika,’ zei ik. ‘Zeker weten dat mijn ouders naar verwegistan willen gaan.’

Mama deed de deur open. ‘Komen jullie even wat drinken?’ vroeg ze.

Anne trok me mee naar binnen.

‘We begrijpen dat je niet weer zo lang weg wilt,’ begon papa. ‘Deze reis is anders. Ik ben gevraagd om voor een natuurtijdschrift artikelen over bedreigde dieren in Afrika te schrijven. Een fantastische opdracht, want ik kan weer schrijven en fotograferen!’

‘En je weet hoe belangrijk aandacht voor de natuur is,’ vulde mama aan. ‘Dat vind jij toch ook?’

Precies wat ik dacht, bedreigde dieren gaan voor kinderen. Nou, ik voelde me meer een ongewenste diersoort. Ik klemde mijn kaken op elkaar, niet van plan om iets te zeggen

‘En wat is er anders?’ vroeg Anne.

‘We hebben het verblijf in de zomermaanden gepland,’ antwoordde mama.

‘Hoef ik dan niet naar een andere school?’ vroeg ik verbaasd.

‘Nee, hoor,’ zei mama. ‘Je mist de laatste twee weken van groep zes, dat is alles. Met je juf en de directeur hebben we overleg gehad.’

‘De laatste weken doen we toch bijna niets,’ zei Anne opgewekt.

‘Oké, dan ga ik wel mee.’ Ik zei het zo gewoon mogelijk omdat ik daarvoor zo moeilijk had lopen doen.

We dronken onze limo en we vertelden over onze mountainbikecompetitie.

Vanaf dat moment was alles anders. Anne had gelijk. Bij het huis hoorde een hond, net als een huisoppasser. Mama zei dat de hond waarschijnlijk een waakhond was. Waakhond of niet, mijn grootste wens is een hond! Ik kreeg zelfs een beetje zin in die reis. Alles ging in een stroomversnelling. Mama en papa huurden het huis met de hond, boekten vliegtickets en deden allerlei voorbereidingen. Ik moest ook prikken halen tegen enge ziektes, zoals gele koorts (daar word je vast geel van). Dat heet vaccinatie. Tegen malaria kregen we

pillen mee. Malaria krijg je van een muggenprik. Nou ja, liever een muggenprik dan een krokodillenbeet. Die beesten leven daar ook! Had ik al verteld dat het huis in Kenia aan de kust lag? Ze hadden die plek gekozen omdat het vlak bij een opvang voor zeeschildpadden was. Daar ging papa een artikel over schrijven. Vandaar konden we een wildpark bezoeken.

Papa wilde ook over de neushoorn en over olifanten schrijven. In wildparken lopen wilde dieren in het wild. Klinkt logisch, maar toch ook weer niet. Als je wild bent, hoef je toch niet in een park te lopen? Die parken zijn heel groot. Daar kwam ik ook pas achter toen ik met Anne aan het computeren was.

We zochten eerst wildparken op. Het grootste wildreservaat heet Tsavo en het is zo groot als heel Nederland. Er wonen ook mensen, dus niet alleen dieren. We bekeken foto's op de laptop.

'O, wat mooi daar,' zei Anne. 'Alle diertuindieren lopen daar gewoon los!

Olifanten, giraffes, zebra's, antilopen, kijk die babyolifantjes! Wat is jouw lievelingsdier?'

'Ik twijfel tussen een olifant en een tijger. Ik ben gewoon niet zo goed in kiezen.'

'Ze zijn allebei mooi,' vond Anne. 'Vooral die babyolifantjes. Mijn lievelingsdier is de witte leeuw.'

‘Nooit van gehoord.’

‘De witte leeuw komt voor in een boek.’ Ze toetste ‘witte leeuw’ in op de computer.

We vonden een foto van een witte leeuw. Ze bestaan echt!

‘Witte leeuwen zijn heel zeldzaam,’ las Anne hardop. ‘Het zijn geen albinoleeuwen maar ze hebben een wit pigment.’

Toen zochten we ‘albino’ op. Je hebt albinomensen, -dieren en -planten. Ze hebben te weinig pigment. Dat is gevaarlijk omdat ze dan niet goed beschermd zijn tegen de zon. Pigment is een stof die ervoor zorgt dat de vacht of huid een kleur krijgt.

‘Ik ga op zoek naar een witte leeuw voor je,’ zei ik.

‘En als je er een gevonden hebt?’ vroeg Anne.

‘Dan doe ik die leeuw de groeten van jou.’

‘Beloofd.’ Ik gaf haar een high five.

EEN SPANNENDE SAFARI IN KENIA

Robin is nog maar net terug in Nederland als zijn vader wordt gevraagd om foto's te maken van bedreigde dieren in Kenia. Dat betekent dat ze weer moeten verhuizen, en daar moet Robin niets van weten. Maar zijn vader neemt de opdracht aan, en al snel heeft Robin het goed naar zijn zin in Kenia. Met zijn twee Keniaanse vrienden Daniel en Paulo maakt hij de geweldigste dingen mee. Robin gaat surfen met dolfinen, helpt mee bij de zeeschildpaddenopvang en gaat op safari in een wildpark. Maar Kenia blijkt ook een heel gevaarlijk land te zijn...

KAMPEREN IN KENIA is het tweede deel in de serie *Robins reisavonturen* van Evelien van Dort. In deel een, **ACTIE OP ARUBA**, verhuist Robin samen met zijn ouders naar Aruba, waar hij met zijn nieuwe vriendin Lucia op ontdekkingsstocht gaat in de wildernis. Vriendschap, natuur en de multiculturele samenleving zijn terugkerende thema's in de kinderboeken van Evelien van Dort.

NBD Biblion over **ACTIE OP ARUBA**:

'Vlot leesbaar verhaal, dat tot het einde blijft boeien.'

KokBoekencentrum
UITGEVERS | UTRECHT

ISBN 978 90 266 2287 8 NUR 282

9 789026 622878

WWW.KOKBOEKENCENTRUM.NL